

عنوان مقاله:

مروری بر فرسایش بادی در استان قم

محل انتشار:

اولین همایش بحران دریاچه نمک و پدیده گرد و غبار در حوضه مرکزی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد مهدی فتاحی - دانشجوی دکتری بیابان زدایی و پژوهشگر مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم

ابوالفضل رحمتی زاده - دکترای علوم مرتع و پژوهشگر مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم

خلاصه مقاله:

فرسایش بادی نوعی فرسایش طبیعی است که موجب تغییرات بلند مدت اما قابل توجهی بر سنگ ها، صخره ها، و کوه ها می گردد و می تواند یک مشکل برای اقتصاد، کشاورزی، یا منابع طبیعی یک کشور محسوب گردد. این تحقیق به منظور بررسی وضعیت فرسایش بادی در استان قم صورت گرفت و در آن، حوزه گسترش و قلمرو ماسه های روان، کانون های برداشت و ترسیب ماسه های روان و توده های ماسه ای با استفاده از اطلاعات و گزارش های موجود و بازدیدهای صحرایی، شناسایی و مورد بررسی قرار گرفت و ویژگی های آنها مشخص گردید. نتایج نشان داد که بخش اعظمی از شرق و شمال شرق و شمال استان تا جنوب به ویژه دشت سیلابی مظفرآباد مسیله، حوضه انتهایی رودهای جاجرود و کرج تا دریاچه غدیراسب از یکسو و از سمت شرق تا دریاچه نمک در محدوده کانون های برداشت و ترسیب و حمل ماسه های روان قرار دارند و این عرصه وسیع عمدتاً در بخش های شمالی منبع تامین کننده رسوب و در بخش های جنوبی (بسیار محدود) مکان های ترسیب شن و در حد فاصل این دو عمدتاً مکان های حمل ماسه ها محسوب می شوند. توده های ماسه ای استان قم نیز شامل شش توده است که عبارتند از: واحد حسین آباد میش مست، واحد جنت آباد (حصار شینه)، واحد حسین آباد پل (اطراف کوه نمک)، واحدهای غرب و جنوب شرق دریاچه حوض سلطان، واحد حاجی آباد مسیله (مظفرآباد) و واحد چهار برج.

کلمات کلیدی:

استان قم، توده های ماسه ای، فرسایش بادی، ماسه های روان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/635866>

